

Krönika

Ingen stolthet i stan

Pelle Blohm: "Det brukar också sägas att Örebro är en idrottsstad att vara stolt över. Det stämmer inte alls"

Det brukar sägas att man lär sig av sina misstag. Påståendet stämmer på mig i allra högsta grad men om det är likadant för andra är svårt att säga. Det brukar också sägas att Örebro är en idrottsstad att vara stolt över. Det stämmer inte alls. Innan ni nu blir allt för arga så vill jag säga att det inte är alla hårt arbetande idrottsledare, alla ambitiösa utövare och andra på gräsrotsnivå jag syftar på.

Där är jag övertygad om att det finns samma krafter och samma kvaliteter som i resten av Sverige. Mina frågetecken går till de styrande i staden som alltid skryter över vad dom presterar för fina resultat för idrottsrörelsen. När jag börjar rota i mina minneslager i hjärnan så ser jag mest halvmesyrer och projekt som kostar stora pengar men som aldrig blir till helt kompletta framtidsverk. Vad beror det på? Det är lätt att påstå att det handlar om inkompetens angående idrottsrörelsens villkor eller helt enkelt snålhet. Vad som än är roten till det onda tänker jag här påstå att Örebro är rejält på dekis när det handlar om idrottsrörelsens villkor. Då sticker jag ändå inte ut hakan. Den senaste rapporteringen kring Eyravallens konstgräsmatta är bara ett exempel på vad jag menar. För ett år sedan slog sig alla beslutsfattare på bröstet och skröt om hur nyskapande vi är här i Örebro. Framtiden startade i Örebro, allt var planerat in i minsta detalj och succén var förstas givna på förhand.

Underlaget var det bästa av de från den tredje generationen, man fick det billigt på villkor att man var en testpilot och rapporterade in erfarenheterna till UEFA.

Nu vet vi att Eyravallens konstgräsmatta är en fullständig katastrof och ett avskräckande exempel istället för framtidens underlag. Troligtvis måste den läggas om för att bli godkänd, det kommer att kosta en ordentligt tjock bunt pengar. Men först blir det troligtvis en juridisk kamp mot tillverkaren Mondo. Sen har vi den berömda läktaren. När man tog beslutet om att bygga i Borås så blev det verkliga en ny

Nöjespalats? Toyotahallen och Eyravallen – två misstag av styrande politiker? Pelle Blohm är inte nådig i sin kritik av idrottsatsningen i Örebro.

arena, troligtvis den fräckaste i Sverige när den står klar. I Örebro bygger man en läktare, visserligen en väldigt vacker läktare om den blir klar någon gång. Visst ja, glömde att enligt Örebro Kommun så är den färdigbyggd, resten av bygget är upp till ÖSK.

Så nu har vi en konkursumsigt fotbollsklubb, vi har en fotbollsarena med ett färdigbyggt skelett till läktare, vi har den andra sittplatsläktaren från 70-talet mittemot och vi har fortfarande de gamla träkonstruktionerna bakom målen och ett oanvändbart konstgräs på planen.

Det är en schizofren arena, ett hastverk, ett mellanting mellan satsning och pliktskyldigt stöd till elitfotbollen i staden. Visst är det lätt att vara efterklok men det enda rätta hade varit att ta steget fullt ut och byggt om hela arenan, på plats eller en ny utanför centrum. Hade inte pengarna räckt hade det varit bättre att fixa finansieringen först och byggt vid ett senare tillfälle. Vänder vi oss mot vinterns inomhusidrotter vet vi att det är ett enormt behov av nya hallar i Örebro. Det var inte så länge sedan det fanns ett projektförslag där ÖBO, Örebro Kommun och KFUM Örebro skulle bygga en ny stor publikslukan

de inomhushall i Markbacken. En hall som verkligen skulle behövas för alla idrottsföreningar men även ett bygge som skulle ge klara positiva sociala effekter i de ibland lite struliga västra delarna av Örebro. Projektet gick i kras, samtidigt byggdes en hall vid Birgittaskolan på det välbärgade öster. En hall som dessutom visade sig för liten för att kunna spela handbollsmatcher i. Den ansvarige beslutsfattaren sparade några meter för att hålla kostnaderna nere, eller var det bara okunskap om vad som behövdes för att bedriva matchverksamhet. Kaos och stor debatt blev det i alla fall plus ännu ett projekt med tveksam karaktär, en halvmesyr som tvingades till fullstor plan av opinionen. När vi ändå är inomhus och bråkar så har vi även det där med idrottshusets golv som det varit ett riktigt liv om. För dåligt golv, trasigt golv och en massa snack om det var värt att lägga pengar på linjer åt Örebros mest framgångsrika lag, Örebro Volley. Det fattas hallar och de få som finns slåss alla som galningar om. Som i alla slagsmål finns förlorare, gymnasterna är ett av offren.

Som avslutning kan det vara på sin plats att räkna upp de fallfärdiga arenorna i staden. Jag har skrivit det förut men det tål att upprepas.

Toyotahallen är ett öststatsruckel så kall och trist att motståndarna är nära att lämna walk over inför mö-

tena med hallens hemmaspelare. Bandyens hemvist är även det ett grå och förlegad plats att bevittna idrott, idrottshuset är en fantastisk byggnad men helt otidsenlig och rätt obekvämt.

Det mesta som har med sport att göra är nedslitet, icke inbjudande, halvtrasigt och skitigt.

Örebro är ingen stad där idrotten prioriteras, Örebro är på väg att dö som idrottsstad. Det jag

drömmer om är att kommunen går ända in i kaklet med ett arenaprojekt på samma sätt som dom gjorde med Conventum som är ett imponerande bygge. Där sparades det inte på detaljerna.

Jag säger som Fredrik Carlsson, sportchefen här på Örebro-Kuriren, bygg om hela Eyraområdet till ett stort stolt idrottscenter för alla sporter, och gör det ordentligt.

